

[Kirkeministeren]

Jeg har ment – og med tilslutning i alle høringssvarene – at normale møder selvfølgelig ikke skal kunne udløse diæter, for dem kan man holde om aftenen. Men der er nogle møder, som det er nødvendigt at holde om dagen, dels på grund af, som hr. Povl Brøndsted sagde, at der skulle folk med fra stiftsøvrigheden, dels skal der også tit arkitekter og håndværkere med, og det gør, at det er nødvendigt at holde disse møder i dagslys. Det er grunden til, at vi har udvidet den lille mulighed for at give diæter, som har været der i mange, mange år, så kirkeministeren kan fastsætte, at der for visse møder, indkaldt af stiftsøvrigheden og synsmyndighederne, kan gives diæter. Jeg synes, at argumentationen for det er blevet udtrykt glimrende fra flere ordføreres side.

Men skulle der være ting, som man gerne vil drøfte også i denne sammenhæng, kommer jeg naturligvis gerne til et samråd.

Jeg kan dog ikke slutte denne debat uden at sige til hr. Poulsgaard, at netop på grund af det, jeg sagde om, at vi skal være varsomme med ikke at gøre medlemskab af et menighedsråd til et borgerligt ombud, er der ingen fare for, at bolden ruller. Hr. Poulsgaard skal ikke være bange; jeg har ikke i sinde i min ministertid at gå videre med diæter, end dette lovforslag giver udtryk for.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Det beroliger mig nu ikke ret meget. Der er jo ingen, der ved, hvor længe kirkeministeren sidder – regeringen sidder jo lidt løst – så det kunne jo være, at der kom et skifte inden alt for længe.

Men det, ministeren siger om, at mødet skal holdes om aftenen, holder ikke ved nærmere eftertanke, for der er også folk, der arbejder om aftenen, og de kan jo lige så godt stille krav om at få diæter for tabt arbejdsfortjeneste. Og skal den ene have, er det vanskeligt at gøre forskel, og så ruller det. Hvorfor åbne for noget, som vi kan undgå? Som ministeren ganske rigtigt siger: Det er ikke et borgerligt ombud, det er noget, folk påtager sig frivilligt.

Og så fatter jeg ikke, hvis jeg skal ud at syne en kirke eller en gravplads én eller to gange i min levetid, at jeg så ikke har råd til at undvære den arbejdsindtægt. Så dårligt er det heller ikke at være specialarbejder, hr. Nørgaard-Sørensen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kirkedvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 177:

Forslag til lov om ændring af lov om folkekirkens økonomi og lov om kommunal indkomstskat.

Af kirkeministeren (Mette Madsen).
(Fremsat 15/1 88).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Nørgaard-Sørensen (S):**

Forslaget forekommer umiddelbart meget rimeligt, og grunden til, at jeg synes, det forekommer rimeligt, er ikke det, der står først og mest fremhævet i lovforslaget, men det er det faktum, at lovforslaget fritager de mennesker, der rejser til udlandet, og som ikke er medlemmer af folkekirken, for at betale kirkeskat beregnet efter Københavns Kommunes kirkeskatteprocent.

Jeg må indrømme, at jeg tror, der er mange mennesker her i landet, der ikke har været opmærksom på, at den praksis rent faktisk har været gældende i utallige år, men det er udmærket, at det bliver ordnet på den måde, at man nu ikke længere skal betale kirkeskat, når man ikke er medlem af folkekirken. Sådan har vi altid troet det var.

Ligeledes synes jeg også, det er i orden, at man slipper, hvis man bor i udlandet og så yder et tilsvarende beløb til DKU, som står for Dansk Kirke i Udlandet, eller til en sømandskirke. Problemet i den forbindelse er kun, hvordan det dokumenteres. Det er lidt af den samme problemstilling, som fru Hanne Thanning Jacobsen tog op ved det tidligere lovforslag.